

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Cenzurat.

PRAZNICUL ÎNSCĂUNĂRII P. S. EPISCOP NICOLAE COLAN

Zilele de 28 și 29 Iunie c. vor rămâne în viața Clujului și a Eparhiei noastre printre cele mai înălțătoare date de bucurie ortodoxă și mândrie românească.

Actul istoric al înscăunării noului Ierarh în moștenirea glorioasă lăsată de neuitatul Episcop Nicolae Ivan, depășind cadrele strict bisericești, s'a prefăcut într'o splendidă sărbătoare națională a tuturor Românilor din acest vestit colț de țară.

Capitala Ardealului a fremătat din noti de glasul miilor de suflete, venite ca la o chemare tainică, să-și exprime simțămintele de dragoste către noul Episcop dreptcredincios și să-și afirme voința neclintită de solidarizare cu îndrumătorii lor sufletești în toate acțiunile de largă și perseverentă impunere a stăpânirii noastre de Stat.

I-am văzut aici pe eminentii reprezentanți ai științei la olaltă cu celelalte profesii intelectuale, cu clerul de toate gradele și țărâimea din toate părțile, încălziți de aceleași îndemnuri frumoase și purtați de aceleași gânduri curate, de a face din Biserică, simbolizată în cărja arhierescă, pivotul existenței și al dezvoltării noastre de neam.

Figura noului Păstor, cu liniile sigure de caracter și presanță, de cărturărie aleasă și evlavie naturală, au contribuit în cea mai mare măsură la această atmosferă senină, vioaie și unanimă, ce se așternuse în cele două zile de praznic peste inimile tuturor. Ea a culminat în minunatele cuvântări rostită de către I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului și P. S. nostru Episcop Nicolae Colan, stârnind entuziasme, ce-au determinat mărturisirile mișcătoare ale P. S. Episcop unit Iuliu Hossu, acoperite de valul unor impresionante scene de înfrățire românească.

Din ele descifrăm cu toții

importanța covârșitoare a unității de credință între fiii aceluiaș neam, și nădejdea de a-o vedea servită cu sinceritate și rodnicie de către cei doi arhiepiscopi clujeni, cari s'au îm-

portanța covârșitoare a unității de credință între fiii aceluiaș neam, și nădejdea de a-o vedea servită cu sinceritate și rodnicie de către cei doi arhiepiscopi clujeni, cari s'au îm-

P. S. Episcop Nicolae Colan în drum spre Catedrală.

brățișat cu atâta efuziune în aplauzele furtunoase ale asistenței fericite.

Clipele sărbătorești, cu nota lor de rezonanță profundă și inedită dela recepție și masa frățescă, au pus într'o lumină nouă perspectivele de mâine ale evoluției noastre religioase, dându-ne putința să bănuim strălucirea la care se poate ridica ortodoxia sub noua cărmuire a P. S. Episcop Nicolae Colan.

Organizația masivă, cu instituțiile numeroase create de cel dintâi restaurator al ctito-

breze Eparhia pe undele acelei cuceritoare înnoiri duhovnicești, ce va însemna epoca de transformare a neamului românesc din nordul Ardealului. Este idealul, ce și l-au înfiripat preoții și mireni frunțași deodată cu înscăunarea P. S. Episcop Nicolae Colan, și cele două zile de surprinzătoare verificări sufletești i-au incredințat, mai presus de orice îndoială, că nădejdiile lor sfinte, vor fi cu belșug îndeplinite.

De aceea s'au anticipat din prisosința inimilor sentimente

„Părinte Sfinte, pe cei ce Mi i-ai dat păzește-i întru numele Tău, ca toți să fie una, cum una suntem și noi“.

Ioan, 17, 11.

de afecțiune și făgăduieli de colaborare devotată, ca din solidaritatea perfectă cu stăpânul sufletelor noastre să răsară mai puternică și mai luminoasă gloria Bisericii ortodoxe, cu primatul ei spiritual în toate formele de viață ale Statului românesc întregit.

Călăuziți de pasiunea acestei ascensiuni religioase și naționale, îi dorim P. S. nostru Episcop Nicolae o păstorie lungă și binecuvântată de Domnul milostivirilor cerești.

Drumul dela Sibiu la Cluj.

Cetatea mândrelor tradiții ortodoxe, la a căror dezvoltare a contribuit atât de mult în curs de 14 ani fostul rector al Academiei teologice, a ținut să-și exprime recunoștința ei adâncă printr'o manifestație duioasă față de Prea Sf. Episcop Nicolae. O serie de frunțași ai bisericii, împreună cu reprezentanții autorităților civile și militare, i-au adresat cuvinte elogioase, iar la gară a fost însoțit de un public numeros și select, care l-a ovationat cu căldură în ceasul greu al despărțirii. Mulțimea de flori cu care i-au împodobit vagonul, eră dovada simțirilor de simpatie și prețuire ce i le dăruiau pentru totdeauna.

În gara *Copșa-mică*, P. Sf. Episcop Nicolae a fost întâmpinat de către solii eparhiei Clujului, P. C. consilier eparhial Dr. Vasile Sava și dl Dr. Ion Vască, rectorul Academiei teologice. Într'o scurtă alocuție păr. V. Sava aduce la cunoștința P. S. Episcop nerăbdarea și bucuria cu care este așteptat de către clerul și poporul Eparhiei. P. S. S. mulțumește răspunzând, că este stăpânit de aceleași doruri curate.

La Teiuș, unde începe teritoriul Eparhiei, a avut loc o pri-

mire înălțătoare. Pe peronul gării aștepta o mare mulțime de credincioși în frunte cu preoții și autoritățile județului Alba. Păr. protopop *Alex. Baba* din Alba-Iulia adresează un însuflețit cuvânt de bună sosire, la care se asociază și dl prefect al județului prin trimisul său. P. S. S. răspunde, că merge la Cluj cu inima plină de iubire pentru toți credincioșii, spre a-i păstori în duhul Domnului. Buchete de flori i-au fost oferite și aici de cei eșiți întru întimpinare.

În gara *Aiud* poporul așteaptă în frunte cu dl general *Nicolau* și păr. prot. *Iosif Pop*, primind cu urale și flori pe luminatul arhiereu.

La *Războieni* se concentrase clerul și poporul de pe valea *Murășului*, apoi elevii școlilor din *Războieni*, *Uioara* și *Lunca-Murășului*, conduși de învățătorii *Sim. Bogdan*, *I. Popescu*, *Coriolan Cocan*, *Gh. Ivan*, *H. Bena* și *Ion Pitic*, apoi reprezentanții autorităților și ai Ligii antirevizioniste. Cuvântul de salutare l-a rostit păr. prot. *Ștefan Russu* dela *Tg.-Murăș*, căruia i-a răspuns mișcat P. Sf.

Primirea din gara Cluj.

Cetatea de reședință a ținut să facă Episcopului său o primire grandioasă. Pe peronul gării, minunat decorată cu ghirlande de flori și steaguri naționale, aștepta un public extrem de numeros. Eră de față toată elita Clujului, profesorii universitari și secundari, directorii și învățătorii școlilor primare, magistrați, avocați, medici, șefii tuturor autorităților, ofițerimea garnizoanei cu toți generalii, în frumoase uniforme albe, sub conducerea dlui *Gen. Gh. Florescu*, comandantul corpului VI, membrii Consiliului eparhial, comitetul central al FOR-ului, Societatea femeilor ortodoxe, alte organizații feminine, etc.

Trenul intră în gară la ora 5 p. m. P. S. Episcop *Nicolae* coboară din vagon, fiind întimpinat cu urale. Apoi trece în sala de recepție a gării, urmat de public. Corul Academiei teologice, dirijat de dl prof. *Dr. V. Petrașcu*, intonează în accente puternice „Pre stăpânul...”

Cuvântările de bună sosire.

Cuvântul păr. *Seb. Stanca* în numele eparhiei.

Cel dintâi vorbește P. C. S. consilierul *Dr. Seb. Stanca*, exprimând, în numele Eparhiei, bucuria deosebită de a putea saluta de bună sosire pe mirele mult așteptat. Mărturisește, că după pierderea marelui Episcop *Nicolae Ivan*, clerul și poporul, doritor de lumină și povață, pri-

Episcop *Nicolae*, mulțumind celor de față și declarând că va face totul spre a împlini speranțele ce se leagă de păstoria Sa. Și aici s'au oferit flori multe de către dș. *L. Popa*, fica protopopului nostru din *Luduș*, *D. Savu*, fica preotului din *Uioara* și *L. Triteanu* din *Războieni*.

În scurta oprire a trenului din gara *Călărași* (*Hărăstăș*), poporul în frunte cu preotul *Gh. Murășan*, s'a grăbit să manifesteze prin vii aclamațiuni.

La *Câmpia-Turzii* așteptase deasemenea mulțime mare de credincioși, cu preoți, protopopi, învățători și reprezentanții autorităților din județul *Turda*. Aici au vorbit păr. prot. *Iovian Murășianu* și dl *Ion Modrigan*, prefectul județului. Doamnele în frunte cu soția păr. prot. *Murășianu*, au oferit flori alese P. S. Episcop *Nicolae*.

În gara *Apahida*, primirea a fost din cele mai frumoase, căci veniseră delegații de clerici și popor din județele *Someș* și *Cluj*. Cuvinte înaripate au fost adresate de către păr. prot. *Nicolae Vasii* și dl *Dr. Eugen Dunca*, prefectul județului.

mesc pe vrednicul urmaș de azi cu sufletul deschis și cu încredere deplină, fiind convinși, că vor fi cârmuiți cu iubire și înțelepciune. Corul cântă: „Mulți ani trăiască.”

Cuvântul d. prof. *N. Drăganu* în numele Municipiului.

Rostul meu poate nu va găsi cuvintele cele mai potrivite să exprime tot ce sufletul și inima noastră a cetățenilor Municipiului Cluj, simte în această clipă când P. S. Voastră sosește în mijlocul nostru, toată bucuria și dragostea cu care ne grăbim să întimpinăm pe cel chemat prin îndurarea lui Dumnezeu și ales prin înțelepciunea omenească să ne păstorească și să fie vrednic urmaș fericitului *Nicolae Ivan* în scaunul văduvitei eparhii a *Vadului*, *Feleacului* și *Clujului*. Dar Prea Sf. Voastră știe prea bine că de obicei cuvintele cele mai puțin meșteșugite exprimă sentimentele cele mai adânci.

Clujul se închină cu smernie arhiereului cu aleasă pregătire teologică, cu mare și sfântă dragoste pentru biserică, cu pasiune pentru amvon și cuvântul menit să samene sămânța cea bună în sufletele celor drept credincioși.

Cuvântul d. gen. *Gh. Florescu*.

Dl comandant al corpului VI de armată, prezintă salutul oștirii, asigurând pe P. S. Episcop *Nicolae* de toată stima și con-

cursul la cari este gata în orice moment, spre a-și împlini răspunderile mari ce le are în viața neamului.

Cuvântul d. prof. *S. Pușcariu* în numele F. O. R.-ului.

Eminentul academician, dl prof. *Sextil Pușcariu*, adresează, ca președinte general al Frăției Ortodoxe Române, cuvinte vibrante P. Sf. Episcop *Nicolae*. Reamintind o imagine din cuvântarea ținută la alegerea de Episcop, îi dorește să fie cu adevărat *arhanghelul eparhiei*, fiind sigur, că prin întărirea credinței ortodoxe, va aduce totodată și întărirea țării și a neamului. În această acțiune mare, F. O. R.-ul îi pune la dispoziție toate forțele creatoare de care dispune.

Mai vorbește dl *Șt. Peneș*, în numele Reuniunii comercianților și industriașilor români.

Răspunsul P. S. Episcop *Nicolae*.

Mulțumesc din tot sufletul pentru primirea atât de frumoasă și neașteptată pe care mi-o face Clujul românesc. Ea va rămânea neuitată în toată viața mea.

Îmi dau seama prea bine, că vin în mijlocul unor credincioși distinși și culti, obișnuși să vadă în Episcop un îndrumător destoinic, la înălțimea vremilor de azi.

Spre a răspunde acestei așteptări, mărturisesc, că mă încred înainte de toate în ajutorul Părintelui ceresc. El mă va povățui să fiu preoților nu numai cârmuitor, ci și un frate, iar poporului sfătuitor drept și neobosit.

Domnule General comandant! Cuvintele ce mi-ați adresat în numele vitezei noastre armate, m'au înălțat, fiindcă știu ce reprezintă ea pentru apărarea patriei și liniștita ei dezvoltare. Tot astfel m'au mișcat cuvintele dlui primar al municipiului, căruia îi promit să merg pe aceleași cărări deschise de marele meu înaintaș, stând mereu în slujba intereselor naționale.

Deosebit de scumpe îmi sunt cuvintele dlui președinte al Frăției Ortodoxe Române, un vlăstar pururea verde al bisericii noastre. Domnia Sa știe, cât de mult mă simt legat de această mare asociație a intelectualilor noștri, asistând la nașterea ei și oferindu-i concursul meu de atunci și până azi.

Vă mulțumesc încă odată tuturor și rog pe bunul Dumnezeu să Vă binecuvinteze.

Urale puternice au acoperit răspunsul P. S. Episcop.

Corul încheie recepția cântând din nou „Pre stăpânul...”

Drumul spre Catedrală.

Eșind din sala de recepție, P. S. Episcop *Nicolae* s'a urcat în trăsura de gală a Primăriei, plină de podoaba florilor și trasă de doi armăsari albi, fiind însoțit de P. C. consilier eparhial *Dr. Seb. Stanca*. Toată asistența din gară a format un lung cortegiu de automobile și trăsuri, care a străbătut orașul ce îmbrăcase haină de sărbătoare. Trotuarele erau înțesate de lume; la podul *Someșului* o poartă de triumf cu inscripția: „Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.” Din balcoanele și ferestrele caselor, se îndreptau sute de priviri spre alaiul bisericesc, ce încălzia sufletul românilor de mândrie și bucurie.

În fața Catedralei așteptă mulțimea credincioșilor în frunte cu un sobor de preoți în odăjdii, cu crucea și evanghelia. P. C. păr. *Andrei Ludu*, adresează P. S. Episcop *Nicolae* următoarea cuvântare:

Cuvântul P. C. consilier eparhial *Andrei Ludu*

Dacă întreg Clujul este atât de viu și plăcut animat de venirea și instalarea P. Sf. Voastre de Episcop al Eparhiei *Vadului*, *Feleacului* și *Clujului*, cu atât mai vie și întemeiată este bucuria și mândria noastră, a preoților catedralei, Eparhiei și Consiliului nostru eparhial.

Nouă nu ne vine numai Arhiereul și Episcopul prevăzut de organizația noastră bisericească, — ci ne vine Arhiereul luminat și apostolul entusiast și mai presus de acestea omul investit dela Dumnezeu cu toate virtuțile dorite de noi și reclamate de multiplele exigențe ale Clujului românesc și cultural. Noi, preoțimea, în acțiunea noastră de spiritualizare a vieții sociale, de trezire a puterilor adormite, poate ale sufletelor copleșite de materialismul caracteristic vremii de azi, la o viață mai creștinească, aveam nevoie de un om de înalt prestigiu și cultură, de inspirații idealiste, care să ne fie în permanență vie sensibilitatea morală, care să ne prefacă pe noi — și prin noi Biserica vie — în izvor de idealizare morală și de armonie socială.

Slova măiestrit scrisă până azi a P. Sf. Voastre, cuvântul înțelept și entusiast, rostit la atâtea prilejuri, experiența bogată câștigată în institutul de înaltă educație și făurire de caractere specifice preoțești, ce l-ați condus, ne dau cu certitudine garanția, că Episcopia Clujului din pronia cerească și-a găsit Omul, Arhiereul, Episcopul, care să creeze suflete și conștiințe și să ducă mai departe, din biruință în biruință opera de afirmare creștinească, românească și ortodoxă.

Cu inimile larg deschise și deplin devotate, Vă zicem bine a-ți venit și întru mulți ani Stăpâne!

P. S. Episcop *Nicolae*, sărutând crucea și evanghelia,

mulțumește pentru simțemintele exprimate, și spune, că în fața acestui măreț Sion, se cuvine să ne închinăm Atotputernicului, cerându-i darul și ajutorul lui în toate cele ce vor fi de făcut.

Intrând în Catedrală, P. S. Sa a luat loc pentru întâia oară în scaunul episcopesc, ascultând alături de mulțimea credincioșilor, slujba Vecerniei, împreună cu litie și priveghiere. Răspunsurile le-a dat corul teologilor. La sfârșit acelaș cor puternic și disciplinat, a executat următorul „*Imn de urare*” cu text și muzică de prof. V. Petrașcu, dedicat P. S. Episcop Nicolae:

*Stăpâne 'nțelept de cârje purtător,
Cu'n tainic dor de lumină
V'asteaptă strigând al turmei popor
Osana, o minte senină.*

Festivitățile din ziua a doua.

Potrivit programului stabilit, la ora 9 dim. s'a început în Catedrală sf. Liturghie, săvârșită de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, de P. S. S. Episcopi Nicolae Colan al Orăzii și Nicolae Popovici al Orăzii ajutați de un impunător sobor de preoți, compus din consilieri eparhiali, protopopi și diaconi. Răspunsurile le-a dat până la evanghelie corul Academiei teologice, condus de d. V. Petrașcu, iar după aceea corul mixt al Catedralei dirijat de maestrul Aug. Bena. Monumentala biserică eră arhiplină de o mulțime de români din Cluj și eparhie, în frunte cu autoritățile civile și militare, cu intelectuali foarte numeroși din toate profesiunile, ofițerimea garnizoanei, foarte multe doamne, studenți și elevi, comercianți și meseriași etc.

Guvernul eră reprezentat prin dl *Al. Lapedatu*, ministrul Cultelor și Artelor.

Dela praznicul sfințirii Catedralei nu s'a văzut o slujbă mai frumoasă și mai emoționantă decât aceasta, ascultată cu multă evlavie de asistență. Atâția poate, vedeau pentru întâia oară o înscăunare de episcop și felul demn, cuviincios, plin de concentrare duhovnicească în care s'au înfățișat cei trei Vlădici luminați, a lăsat asupra credincioșilor o impresiune adâncă. A fost o slujbă divină, ce ne-a înălțat prin sfințenia și măreția ei neobișnuită. Un sentiment de profundă satisfacție îți străbătea inima, la gândul că apartii bisericii ortodoxe, atât de bogată în mijloacele ei de a te apropia de tainele bucuriilor cerești.

Am remarcat în Catedrală delegația bisericii greco-catolice, alcătuită din canonicii Oct.

*În numele Domnului bine-ați venit,
Aleasă Vă fie calea,
Bogată în fapte de rele ferit
Și a noastră întreagă iubirea.*

*Veniți ne binecuvântați,
Cu darul păcii sfinte,
Păstor duhovnic drept ne fiți
Mulți ani, mulți ani înainte.*

Terminată slujba, P. S. Episcop Nicolae a fost condus de cler și credincioși la reședință. Aici a urmat o frumoasă serenadă de cântări, executate de corul mixt al Catedralei, sub bagheta dlui A. Bena, corul *Doina* dirijat de prof. S. Golumba și noul cor mixt condus de pâr. Anatolie Scurtu.

Cu aceasta ziua întâi a serbărilor a luat sfârșit, spre mulțumirea tuturor.

Domide, V. Bujor și Ion Agârbiceanu, profesorii T. Mălaiu și V. Bălibanu. Deasemenea erau de față reprezentanții bisericilor minoritare: episcopul unitarian I. Boross, episcopul reformatorilor d. I. Vasarhelyi, preotul romano-catolic Aron Marton, d. Alberti pastorul bisericii luterane și d. Moise Weinberger rabinul comunității izraelite. Au ținut să fie prezenți și domniile consuli ai Franței, Cehoslovaciei, Suediei, Norvegiei, Germaniei, Poloniei și Angliei.

Din partea Ministerului de Culte mai veniseră și dd. Stancu Brădișteanu, director general și Moise Ienciu, inspector general.

Actul înscăunării.

După terminarea sfinte Liturghii se desfășoară solemnitatea actului de înscăunare în fața altarului. I. P. S. Mitropolit Nicolae înconjurat de ceilalți doi Episcopi și de clerul slujitor, invită pe d. *Stancu Brădișteanu* și acesta dă citire Înaltului Decret Regal, prin care M. S. Regele Carol II. confirmă și întărește în scaunul de Episcop al eparhiei Vadului, Felea-cului și Clujului pe Prea Sfințitul Nicolae Colan. Urmează pâr. consilier metropolitan *Traian Petrișor*, care cu glas emoționat, citește frumoasa gramată mitropolitană de întărire și hirotonie a nou alesului Episcop.

Amândouă lecturile sunt ascultate de public cu firească și vie curiozitate, admirând parfumul arhaic al gramatei mitropolitane.

Cei trei Ierarhi ascultând în Catedrală cuvântarea dlui ministru Al. Lapedatu.

Cuvântarea I. P. S. Mitropolit Nicolae Bălan.

„Domnul a zis lui Pavel noaptea în vedenie: Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea. Pentru că eu sunt cu tine și nimeni nu va cădea asupra ta, ca să te vateme. Căci am mult popor în orașul acesta.” (Fapt. Ap. 18, 9—10.)

Ieri am așezat în scaunul eparhiei Orăzii pe Prea Sfințitul Episcop Nicolae, — astăzi are aceeaș bucurie eparhia de Dumnezeu păzită a Vadului, Felea-cului și Clujului care-și primește pe noul ei păstor în persoana Prea Sfințitului Nicolae.

Dumnezeu a voit ca Prea Sfințiile Lor să primească darul arhieriei la sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt și să intre în misiunea la care sunt chemați la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, pentruca amândouă aceste praznice, cu speciile lor semnificații duhovnicești, să-i întoarcă cu gândul la originile apostolatului creștin și să-i oblige a considera acest apostolat, în a cărui succesiune neîntreruptă s'au învrednicit a se înșiră, ca un factor fundamental pe care se sprijinește, prin care se dezvoltă și prosperează în toată vremea Biserica lui Hristos. Mai ales astăzi însă, când atâtea curente protivnice credinței se învălmășesc în viața lumii și în viața poporului nostru, apostolatul Bisericii trebuie să vestească cu nou curaj idealurile spirituale ale Evangheliei și să păstreze viața poporului român în alvia marilor și încercatelor tradițiuni cari l-au călăuzit la mântuire, printre grele primejdii și năpăstui, în tot trecutul său.

Îți repet Prea Sfințite și prea iubite episcop Nicolae, cuvintele pe cari le-a adresat Domnul apostolului Pavel pe când se găsea în Corint: „Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea... căci am mult popor în orașul acesta”. Într'adevăr, ai mult popor dornic să primească lumina lui Hristos, în orașul acesta și în eparhia ce-Ți este încredin-

țată spre păstorire. Cu dragoste mare el Te așteaptă să reverse peste suflete binecuvântarea învățăturii evanghelice, să-l chemi la rugăciune lângă altarul strămoșesc unde găsește astâmpărare sufletească.

Prima fază din istoria reînființării episcopii a Vadului, Felea-cului și Clujului, a fost o fază de organizare și de înzestrare cu așezămintele necesare pentru dezvoltarea ei mai departe. Neuitată are să rămână amintirea primului episcop, *Nicolae Ivan*, că a știut să înzestrezze eparhia cu instituțiile cele mai trebuincioase.

Faza a doua care trebuie să înceapă cu venirea Prea Sfinției Tale la conducerea ei, va fi o fază de largire a programului de activitate, o fază de aprofundare a problemelor vieții spirituale, o epocă de misionarism viu pentru a da vieții credincioșilor un cuprins mai duhovnicesc. Aceasta e cu atât mai necesar cu cât în zilele noastre se simte nevoia unei urgente refaceri a întregii vieți publice. Iar această refacere n'o poate realiza decât Biserica noastră care este o emanațiune a revelațiunii divine, care nu lucrează cu mijloace omenești, ci este o fântână a darului de sus, a apei celei vii ce așteaptă să se reverse în toate sufletele.

În scopul acestei refaceri sunt adânc convins că Prea Sfinția Ta cu tinereasca putere ce o ai, cu cultura superioară ce Ți-ai câștigat-o și cu dragostea curată de care ești pătruns față de biserică, vei porni la lucru spornic netemându-te de nici o oboesală. Vei chema preoțimea, pe cei mai în vârstă ca mai buni de sfat, pe cei mai tineri ca mai plini de energie, la munca de luminare a poporului nostru. Te vei îngriji de școala teologică a eparhiei ca astfel preoțimea noastră să fie și în viitor la culmea chemării sale, ridicându-se la înălțimea pretențiunilor și problemelor

P. S. Episcop Nicolae Colan
rostindu-și cuvântarea de înscăunare.

vremii de azi. Vei face ca tinerii ucenici ai Domnului să alterneze audierea cursurilor cu rugăciunile în fața altarului acestei mărețe catedrale, din care trebuie să izvorască pentru viața întregului oraș și a întregii eparhii cât mai mult dar și binecuvântare cerească.

Vei chema tineretul universitar și pe intelectualii din capitala Ardealului ca să le arăți că știința și credința trebuie să fie strâns însoțite, căci numai așa vom putea așeza viitorul pe temelii puternice. Cultura cea adevărată, capabilă să înalțe viața la un stil sănătos și superior atât în ce privește pe indivizi, cât și în ce privește popoarele, cuprinde în sine nedespărțite și armonizate atât credința cât și știința. Cu deosebire viața sufletească, atât de nobilă și de împodobită cu alese virtuți a poporului nostru, nu s'ar putea menține și desvolta dacă ar dispărea din cultura noastră românească factorul credinței.

Te vei interesa de muncitorii din ateliere, de toate clasele sociale, căci toți sunt mădulare scumpe ale neamului și ale Bisericii noastre.

Neuitând problemele sociale, vei sprijini ideea națională pe toate terenele. Trăim într'o epocă de renaștere religioasă și de întărire a ideii naționale pe baze religioase ortodoxe. Acest fenomen confirmă odată mai mult legătura strânsă dintre ortodoxie și neamul nostru. Și astăzi ca și în trecut, noi preoții suntem purtătorii de steag ai neamului românesc. Noi ajutăm neamului să-și desvolte puterile sale, făcându-l tare prin virtuțile și credința evanghelică.

Spun de aici, ca să se audă în toată țara, că Biserica noastră este sprijinitoarea *naționalismului românesc*, a cărui vatră caldă a fost ea întotdeauna. Avem convingerea profundă că precum în numele ideii naționale a fost întregit statul

român, tot prin puterea naționalismului înfrățit cu ortodoxia se va consolida el. *Dar naționalismul pentru biserică nu este partid, ci este suflet.* Naționalismul este sufletul românesc pătruns de conștiința drepturilor și a misiunii sale pe acest pământ, de conștiința că nu trebuie să se lase sufocat de alte neamuri, căci însuși Dumnezeu îi poruncește, odată ce l-a așezat pe acest pământ, să trăiască.

Cu un cuvânt, să fii Prea Sfințite al tuturor fiilor duhovnicești ai Prea Sfinției Tale, luminându-i, mângâindu-i, ajutându-i pe toți.

Îți aduc sincere mulțumiri pentru ajutorul ce mi l-ai dat la Sibiu. Deși despărțirea nu-mi este ușoară, mă bucur că dela vatra șaguniană am putut da capitalei Ardealului un bărbat în adevăr vrednic. Știu că vei împlini toate cele ce sunt spre mărirea lui Dumnezeu. El are să-Ți stea într'ajutor, are să Te lumineze în toate lucrările și are să Te judece odată.

Eu rog pe Tatăl ceresc să povățuiască pașii Prea Sfinției Tale spre o rodnică și lungă păstorire. Doresc să Te bucuri de sprijinul și colaborarea și de cea mai deplină încredere a tuturor, cler și popor, intelectuali și oameni de bine.

Intră în slujba Prea Sfinției Tale, cea nouă, ocupă tronul ce Te așteaptă și pune-Ți toată nădejdea în ajutorul lui Dumnezeu, pentru că El ne spune și nouă, ca apostolul Pavel, a cărui zi o prăznuim astăzi: „Eu sunt cu tine și nimeni nu va cădea asupra ta ca să te vateme“. Amin.

Cuvântarea rostită de Î. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, cu neîntrecută-i iscusință oratorică, a lăsat o puternică impresie între ascultători. Ei au admirat din nou înalta personalitate morală a cărmuitorului Bisericii ardelene.

Discursul d. Al. Lapedatu Ministru de Culte.

În numele guvernului a vorbit dl ministru Al. Lapedatu, care a spus următoarele:

„Urci, Prea Sfințite, treptele unui scaun arhieresc de pe care a coborât, încărcat de ani și lauda înfăptuirilor sale nepieritoare, ctitorul, adevăratul ctitor al acestei de Dumnezeu păzite Eparhii a Clujului și despre care nici noi, contemporanii, nici urmașii nu vor putea spune cuvânt mai drept și mai potrivit, decât că, prin piatra de temelie ce a așezat acestei Eparhii, a pregătit și înlesnit, ca nimeni altul, calea și lucrarea urmașilor.

Ori, prin voința clerului și poporului drept credincios, prin consacrarea Sfântului Sinod și prin grația M. S. Regelui, Prea Sfinția Ta ești, azi, urmașul său nemijlocit, rânduit, deci, să duci mai departe, pe aceleași căi, dar cu noi puteri și mijloace, opera sa și căutând, ca și dânsul, să o crești și sporești neconținut, pe seama și în profitul Eparhiei, care prin așezarea și rostul său, își are o însemnătate aparte, nu numai pentru viața bisericească și culturală a țării, ci și pentru viața politică și națională a statului.

Și nu ne îndoim că vei fi acest vrednic urmaș. Ne-o garantează vigoarea vârstei încă tinere a Prea Sfinției Tale, lumina minții, împodobită cu bo-

gate și înalte învățături și râvna sufletului închinat idealurilor vieții creștinești și românești. Ne-o garantează, apoi iubirea, și încrederea cu care ești încunjurat din toate părțile, de sus, dela înălțimea Tronului regelesc, până jos, în straturile adânci ale poporului din sânul căruia ai ieșit și Te-ai ridicat Prea Sfinția Ta. Ne-o garantează, în sfârșit părintele sufletec și stăpânul duhovnicesc sub a cărui conducere și îndrumare a crescut și s'a format, ca păstor și îndreptător de suflete, Prea Sfinția Ta, — Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae.

Așa fiind, nu ne rămâne, în aceste momente solemne ale instalării Prea Sf. Tale în scaunul de Episcop al Clujului, Vadului și Feleacului, decât să-Ți facem, cele mai vii și calde urări de viață cât mai îndelungată și puteri mereu reînnoite, ca ajungând la vârsta patriarhală a fericitului înaintaș al P. Sf. Tale, să fi, ca și dânsul, acoperit de iubirea și recunoștința obștească, pentru toate câte vei fi făcut și îndeplinit spre binele și propășirea Bisericii și a Neamului.

Aceste urări nu sunt numai ale mele, ca Ministru al cultelor, ci și ale Guvernului din care fac parte și care, prin glasul meu, îți zice, după strămoșeasca și creștineasca datină:

Întru mulți ani, stăpâne!“

Cuvântarea Prea Sfințitului Nicolae Colan.

Înalt Prea Sfințite,
Prea Sfințiți Părinți,
Domnule Ministru,
Prea Cucernici Părinți,
Prea stimați și prea iubiți
domni și frați,

Vrerea lui Dumnezeu a fost, ca sfințirea mea întru arhierie să se 'ntâmpale la Rusalii, iar așezarea mea în scaunul vlădicesc al Vadului, Feleacului și Clujului să se facă la sărbătoarea slăviților apostoli Petru și Pavel, pentru că întreaga mea viață și misiune arhipăstorească să se inspire din semnificația religioasă și națională a acestor două praznice ale sfintei noastre Biserici.

Ca și sfinții apostoli, asupra cărora Duhul sfânt s'a pogorât în limbi de foc, întărindu-i și luminându-i — am simțit și eu la sfânta hirotonie, că Duhul mă luminează și mă întărește, ca să propoveduesc Evanghelia Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Duhul sfânt a dat apostolilor minunata putere a grăii în limbile naționale ale neamurilor, iar mie mi-a pecelluit prin aceasta — ca oricărui preot român — dreptul și datorica să propoveduesc ro-

mânește credința noastră ortodoxă și să zidesc poporul credincios în duhul strămoșeștilor datini, întru cari a vecuit el trecând biruitor prin toate vijornitele istoriei sale zbuciumate.

Împrumutând o 'nțeleaptă povăț din scripturile sfinte, Înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Nicolae mi-a spus: „Nu te teme, ci grăiește fără teamă.“ Eu îl ascult și-i răspund cu o vorbă a sfântului Pavel, a cărui pomenire astăzi o săvârșim: „Amar mie de nu voi propovedui!“ (I. Corint. 9, 16.) Voi vesti cu tinerească însuflețire ascultarea și bucuria credinței izbăvitoare — bătrânilor iubitori de înțelepciune și tinerilor răpiți de elanuri sfinte; bărbăților dornici de eroism creștin și femeilor cari țin cu ardoare la buna podoabă a casei lui Dumnezeu și la alinarea suferințelor omenești; bogăților cari vor să sărăciască întru ajutorarea fraților lor năpăstuiți, și săracilor cari vor să adune bogății pentru viața ce va să vină; înțelepților și neînțelepților deopotrivă. Tuturora mă voi face de toate, ca — dacă se poate — pe toți să-i îndrept prin Hristos pe drumul izbăvirii vieții

acesteia și a celei viitoare. Voi purta grijă neadormită așezămintelor întemeiate de în veci neuitatul meu înaintaș, vlădica Nicolae Ivan și pe măsura puterilor mele le voi da nouă viață și nouă îndreptare. Voi îndruma cu părintească dragoste și râvnă clerul de Dumnezeu păzitei mele eparhii, ca să stea vecinic în devotata slujbă a sfintei noastre Biserici, a neamului și slăvitului nostru Rege Carol II. — cheazășia tuturor aspirațiilor noastre naționale.

Știu, că sarcina-mi este deosebit de grea. Dar hotărârea mea de a o purta cu cinste nu izvorăște atât din încrederea în propriile mele puteri, cât din credința în ajutorul bunului Părinte Ceresc și din încrederea pe care o am în devotamentul clerului și poporului și mai ales în concursul pe care mi-l va da puternica oaste de cărturari credincioși, care e incomparabila mândrie a Clujului românesc. Devotamentul lor solidar în slujba neamului și a Bisericii lui dreptmăritoare îmi va spori totdeauna entuziasmul meu misionar. De aceea mă rog și în clipa aceasta solemnă, cum s'a rugat într-o clipă tragică însuși Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos pentru ucenicii săi: „Părinte Sfinte, păzește-i pe dânșii întru numele Tău, pe cari i-ai dat mie, ca toți să fie una, cum una suntem noi“ (Ioan 17, 11.)

Făcând aceste mărturisiri, mulțumesc Înalt Prea Sfințitului Părinte Mitropolit pentru părinteasca grijă ce a purtat eparhiei în timpul sedisvacanței și îndeosebi pentru părinteasca iubire cu care mi-a îndrumat toate strădaniile mele și pentru înaltele sarcini cu care mi-a cinstit modesta mea vrednicie în cei 15 ani de slujbă bisericească.

Recepțiile din palatul episcopesc.

În salonul cel mare al palatului episcopesc au avut loc recepțiile oficiale, în fața aceluiaș public ales din Catedrală și în prezența I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, a P. S. Episcop Nicolae Colan al Clujului și Nicolae Popoviciu al Orăzii. Delegațiile autorităților, instituțiilor și societăților s'au prezentat rând pe rând înaintea noului Ierarh, aducându-i calde urări de stimă și devotament.

Cel dintâi a vorbit P. C. consilier Dr. Seb. Stanca, în numele Eparhiei, tălmăcind dragostea credincioșilor către P. S. Sa și hotărârea lor de a-l urma în toate acțiunile pentru folosul sfintei noastre biserici.

Păr. consilier Aurel Crăciunescu a rostit o urare în numele Consiliului central bisericesc din București.

Toată viața mea îi voi rămânea recunoscător, ca unui bun Părinte.

Mulțumesc din toată inima dlui Ministru Alexandru Lapedatu pentru atât de prețiosul sprijin pe care l-a dat totdeauna eparhiei, ca și pentru caldele urări ce mi-a făcut și cu prilejul înscăunării mele.

Mulțumesc Prea Sfințitului meu frate întru Hristos Nicolae Popoviciu, episcopul Orăzii pentru bucuria ce mi-a făcut-o participând la actul solemn al instalării mele și aceleași calde mulțumiri le adresez tuturor fraților întru preoție și celor întru credință, cari prin prezența lor la așezarea mea în scaunul vlădicesc al Clujului, au sporit strălucirea praznicului istoricei eparhii a lui Ștefan cel mare și sfânt.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea sfântului Duh să fie cu voi, cu toți.

Corul teologilor cântă: Pre Stăpânul și intonează din nou imnul ocazional, al prof. V. Petrașcu.

Înceindu-și cuvântul de înscăunare atât de strălucit, P. S. S. rămâne în biserică, unde împarte anafora tuturor credincioșilor. În acest interval I. P. S. Mitropolit și P. S. Episcop Nicolae al Orăzii sunt conduși în procesiune de cler și popor la palatul episcopesc. Aceiași revin spre a aduce în cântecele corului și cu aceeaș ceremonie pe P. S. Episcop Nicolae Colan. Dela Catedrală și până la reședință se înșiruiseră în minunate porturi naționale țărani și țărance, aduși dela minele Șorecani, de către entusiastul român care este d. Grigorie Manoilescu, directorul general. Publicul spectator aclamă în urale nesfârșite pe noul arhieru.

Păr. consilier Virgil Nistor a prezentat felicitările Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu și ale Asociației Clerului Andrei Șaguna,

Păr. consilier I. Păcățianu a vorbit în numele Consiliului eparhial al episcopiei Aradului iar păr. prof. N. Munteanu în acela al eparhiei Orăzii.

Cuvântul Bisericii greco-catolice.

P. S. Episcop Iuliu Hosu, întimpinat cu vii aplauze, a rostit o cuvântare frumoasă, arătându-și bucuria pentru praznicul Bisericii ortodoxe și noul ei Păstor, pe care-l primește ca pe un frate bun, dorind să lucreze în deplină înțelegere pentru neam și țară. Îmbrățișând pe P. S. Episcop Nicolae speră că ea va însemna și îmbrățișarea celor două biserici și

P. S. Episcop Nicolae Colan ieșind din Catedrală după actul înscăunării.

a credincioșilor. Publicul a rămas impresionat de această scenă, subliniind-o cu aprobări frenetice.

Au urmat apoi la cuvânt delegații Cultelor reformate, unitariene, catolice și izraelite, cari au ținut de datoria lor să participe la acest eveniment însemnat al Bisericii ortodoxe.

Di general Gh. Florescu a spus cuvinte inimoase în numele oștirii, profund atașată bisericii strămoșești.

Cuvântul F.O.R.-ului, rostit de Prof. I. Mateiu.

Cât de pilduitoare sunt destinele românești și ortodoxe în desfășurarea lor istorică.

P. Sf. Voastră a-ți prăznuit de curând, în calitate de Rector, 125 ani de viață a Academiei teologice sibieni, școală răsărită din strădania fericitului Episcop Vasile Moga.

Tot cu 125 ani în urmă și exact în ziua Sf. Apostoli Petru și Pavel, pe cari îi cinștim azi, s'a săvârșit aici în Cluj, instalarea aceluiaș Vlădică de lege românească.

Relevând această coincidență, ea ne apare cu atât mai surprinzătoare și mai elocventă, cu cât a fost mai puțin căutată de Prea Sf. Voastră. Este însă degetul Domnului, care prin contrastul izbitor al perspectivelor, ne dă semnificația plină de tâlc a celor două înscăunări arhieresti.

Cea de atunci, o tragedie amară prin perfidia celor 19 condiții, impuse sârmanului Vlădică al nației tolerate, cea de azi o sărbătoare strălucită, ieșită din unanimitatea de simțire a neamului stăpânitor de țară. Atunci în pulberea umilinții, acum pe culmile de mândrie ale unității naționale.

Dacă Cerul V'a hărăzit misiunea de a ridică la o frumoasă faimă școala teologică înființată de Vasile Moga, nu ne îndoim, că sunteți predestinat, de aceeaș înțelepciune divină, să fiți aici în cetatea suferinței de odinioară și apostolul biruitor al acelei credințe mântuitoare, pe care înscăunatul de acum 125 ani fusese oprit s'o propovăduiască.

Astfel spiritualitatea ortodoxă, ca stil de viață personală și

etnică, va încălzi cu razele ei înnoitoare și atmosfera morală din ctitoria lui Ștefan cel mare și sfânt.

F. O. R.-ul născut din pasiunea acestui ideal, FOR-ul care se simte atât de recunoscător P. Sf. Voastre pentru minunata revistă „Viața Ilustrată“ ce i-ați dăruit-o cu atâta generozitate, Vă prezintă, deodată cu omagiile lui respectoase, cele mai calde urări de izbândă deplină, în această zi solemnă de înălțătoare nădejdi ortodoxe și naționale.

Di Rector Fl. Ștefănescu-Goangă salută pe tânărul Episcop în numele Universității și a Academiei din Cluj, asigurând de cea mai strânsă colaborare a științei cu credința pentru înălțarea culturală a Românilor de pe aceste plaiuri.

Cuvântul Societății Femeilor ortodoxe, rostit de d-na Alexandrina Cantacuzino

Înalt Prea Sfințite,
Prea Sfințiți Părinți,

Scaunul episcopal al Clujului și Feleacului este legat în așa fel de istoria poporului nostru, încât putem spune că de aci a purces această minune: „păstrarea neatinsă veacuri de-arândul a sufletului nostru cu toate comorile de ordin etnic-religios, național, ce-i sunt podoabe“. Această Eparhie în care lupte vajnice s'au dat pentru credință și neam și care în timpul din urmă a fost însuflețită de Episcopul înfăptuitor răposatul Prea Sfințit Nicolae, cre astăzi norocul prin voința lui Dumnezeu a se menține tradiția, prin chemarea la păstorie a unui valoros și cucernic exponent al ortodoxismului, care prin îndemnul Mitropolitului Ardealului, Mitropolitul Unirii, va porni tot de aci mișcarea de renovare a vieții noastre familiare, sociale și politice.

Înalt Prea Sfințite Mitropolit al Ardealului, ați înțeles atât de bine că Biserica luptătoare de odinioară trebuie să reinvie ca să ne apere în mijlocul asalturilor străine, a sectanților și a tuturor agenților uneltitori ce caută a nărui cetatea nebiruită a românismului neaș.

Afi înțeles că Biserica noastră

ori când, ori unde în complexul atâtor probleme gingașe, grele, tragice, trebuie să fie veșnic prezentă, având în spiritualitatea ei totuși un avânt care să o facă cea mai mare forță vie a Statului român a cărui scut neadormit a fost, este și rămâne. De aceea V'ați înconjurat cu un sobor de Episcopi tineri și de o netăgăduită valoare

Acestei Biserici de mântuire, de iubire, Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române îi închină mai ales la Cluj muncă, devotament, jertfă necurmată, sub conducerea creștinilor harnice d-nele Zina Moroianu și Sofia Metes, care se mândresc că au contribuit la înălțarea Catedralei, a Bisericii din Calea Regele Ferdinand și la înființarea primului Institut de pregătire a mamei-celor surori de caritate.

Prea Sfințite Episcop al Clujului, care de atâția ani sprijiniți Societatea ortodoxă, participând la toate congresele sale și în totdeauna ne-ați luminat cu sfaturi înțelepte, Vă urăm păstorie binecuvântată de Domnul și nu ne îndoim că acum mai mult ca oricând ne veți ocroti, de aceea respectuos Vă încredințez turma misionarelor noastre ca să vă stea în slujbă.

Porunciți și Vă vor urmă.

După d-na Cantacuzino a luat cuvântul și d-na Sofia Metes, spunând tot în numele Societății Femeilor ortodoxe, următoarele:

Măreață este misiunea Prea Sfinției Voastre, dar în același timp și foarte grea. Pentru a continua și a duce la îndeplinire o mare operă începută în eparhie și în Capitala Ardealului, aveți nevoie, pe lângă alesele însușiri cu care V'a binecuvântat Dumnezeu, și de sprijinul devotat al tuturor celor cu dragoste pentru biserică și pentru neam.

După pilduitoarea viață de jertfă a femeii române, care dealungul veacurilor, alături de biserică, întărită de credința în Dumnezeu a păstrat patrimoniul sufletesc al neamului, —

Vă promitem solemn că vom fi și noi cu cel mai profund devotament alături de P. S. Voastră, și mai ales sub îndrumarea înțeleaptă a P. S. Voastră, în slujba unui ideal de înaltă spiritualitate religioasă-morală. Vom deschide larg porțile căminului familiar să pătrundă cuvântul Evangheliei mântuitoare și vom priveghia neconținut ca să nu se stingă nici odată candela sfântă a iubirii și credinței în Dumnezeu.

O strălucită mărturie despre puterea credinței în sufletul femeii române, este și minunata noastră Catedrală, care numără printre ctitorii săi de seamă pe Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române, filiala Cluj, prin donația ce i-a făcut de peste un milion lei.

Filiala noastră Vă roagă respectuos s'o primiți ca pe cea mai smerită dar și cea mai devotată și entusiastă colaboratoare a Prea Sfinției Voastre în marea operă de întărire a Bisericii și a neamului.

Pentru județul Cluj a vorbit cu suflet d. prefect Dr. Eugen Dunca.

În numele magistraturei s'a rostit d. I. Mănescu, consilier la Curtea de Apel.

Di prof. Iuliu Hațieganu aduce salutul avântat din partea „Astrei“.

Di senator Ionel Comșa, consul onorific al Suediei prezintă felicitări în numele corpului consular din Cluj.

Di Dr. Seb. Bornemisa, președintele Sindicatului Presei din Ardeal și Banat a omagiat în numele acestei asociații pe P. S. Nicolae Colan, care onorează atât de mult breasla gazetărilor prin activitatea sa publicistică.

Di prof. Vladimir Ghidonescu aduce cuvântul Ligii culturale de sub președinția marelui apostol Nicolae Iorga.

Dna Elena Bratu vorbește

în numele societății femeilor creștine.

Di inspector școlar Atanasie Popa prezintă entuziasmul tineretului.

Di prof. Dr. Gh. Popovici, președintele societății pentru protecția copiilor, aduce salutul acestei instituții.

Di Iustin Iuga vorbește în numele societății I.O.V.

Di Ștefan Peneș spune cuvinte de urare în numele societății comercianților și meseriașilor români din Ardeal.

Păr. protopop Nicolae Vasiliu, încheie seria cuvântărilor printr'o rostire însuflețită în numele protopopiatului Cluj și a foștilor colegi de școală.

Răspunsul P. S. Episcop Nicolae Colan.

Tuturor delegațiilor le răspunde P. S. Episcop Nicolae Colan, arătându-și mulțumirea și recunoștința pentru toate cuvintele elogioase ce s'au rostit aci. Declară, că a venit la Cluj cu hotărârea fermă de a fi Părinte al tuturor, de toate stările și de toate chierările. Adresându-se apoi în parte fiecăruia, le spune gândurile de cari este călăuzit. În ce privește pe P. S. Episcop Iuliu Hossu, mărturisește că Sfinția Sa a fost cel dintâi, care la două ore după alegerea de Episcop din București, i-a trimis o mișcătoare telegramă de felicitare. Spune, că împărtășește din toată inima sentimentele de bună viață și colaborare, fiind convins că cei doi episcopi români din Cluj vor trebui să păstrească în acest colț de țară creștinește, frățește și românește. Relevând în fine omagiile aduse de reprezentantul presei ardeleni, P. S. Episcop Nicolae declară, că pasiunea scrisului îl stăpânește prea mult, spre a

nu rămânea și pe viitor publicistul de până acum.

Asistența a ovaționat îndelung pe P. S. Sa. Recepția se sfârșise la ora 1 p. m.

Masa frățească.

În noul palat al fostei Camere de Comerț, azi proprietatea băncii Albina, s'a aranjat o masă frățească de 300 tacâmuri, mâncările fiind pregătite de Școala de menaj și servite de elevele ei, în frunte cu dna directoare Cimoca și câteva profesoare.

Eră o plăcere să vezi la un loc elita intelectuală din Capitala Ardealului și marile centre ortodoxe dela Sibiu, Brașov, Oradea, Arad, apoi cler și mirenii fruntași ai Eparhiei noastre, veniți să mărturisească alipirea lor către Biserică și arhieriei ei destoinici. Am retrăit o clipă din marile praznice naționale ale Ardealului de altădată, când nația se înfățișă într'un gând și o simțire.

Atmosfera de frăție ce învăluia sala a fost înălțată prin cele trei toasturi arhieresti, rostite cu elan și avânt.

Cel dintâi a vorbit I. P. S. Mitropolit Nicolae Bălan, care precizând importanța actului săvârșit și puterea Bisericii de a concentra și solidariza toate energiile neamului în slujba Patriei mărite, închină pentru M. S. Regele Carol II-lea. Sala în picioare cântă Imnul regal.

P. S. Episcop Iuliu Hossu spune, că azi am avut un praznic luminos al sufletelor. Insuflețiți de dragostea lui Dumnezeu cei doi episcopi ai Clujului vor merge mână în mână, spre a lupta contra primejdiilor ce se ridică din nou împotriva Crucii lui Hristos. Salut — încheie P. S. Sa — pe fratele meu

FOILETON

Vindecarea slăbănogului din Capernaum

Matei, 9, 1—9; Marcu, 2, 1—12; Luca, 5, 17—26.

Revenind Mântuitorul în Capernaum din călătoria misionară întreprinsă prin diferite centre ale Galileei, este așteptat de mult popor. Casa în care se adăpostește este înconjurată, încât și circulația pe stradă devine imposibilă. Bolnavi de toate categoriile încearcă să se apropie de El implorându-i ajutorul.

Pe o targă patru inși aduc un slăbănog, care nici nu se putea mișca. De ani de zile fusese ținut la pat și nici o putere omenească nu i-a putut aduce ameliorare. Auzise de minunile lui Iisus, și în suflet i s'a infiripat nădejdea însănătoșirii. Credea în tot ceea ce se spunea despre El și voia cu orice preț să-l vadă. A rugat pe cei din jur cu atâta stăruință, încât este adus la El.

Cu multă geutate, prin rândurile strănse ale mulțimei, purtătorii slăbănogului se strecoară până la intrarea casei care propovăduia Mântuitorul.

De aci orice înaintare eră imposibilă. Stăruințele poruncite de nădejdea aproape de împlinire a bolnavului, precum și dorința sinceră de a-i ajuta a celor din jur, găsesc o admirabilă soluție. Îl urcă pe coperișul casei, și de acolo cu frânghiile îl lasă la picioarele lui Iisus.

Se face o liniște de mormânt. Mântuitorul își intrerupe vorbirea, și privește cu milă și dragoste la cel adus. Îi pătrunde în suflet, citește în el ca într'o carte deschisă. Îl găsește plin de credință și nădejde. Se milostivește cu el, în fața atâtor concetățeni ai săi îl învrednicește de fericirea recoltării fructelor credinței. Nădejdea îi este satisfăcută. Îi zice: „Mângă-e-te fiule, păcatele îți sunt iertate“. Un murmur indescifrabil freamătă în rândurile celor necredincioși. Cine este acesta, care se crede pe sine în măsură a ierta păcatele oamenilor? El a rostit hula împotriva lui Dumnezeu. „Legea“ spune, că hula trebuie pedepsită cu moartea.

Sărmani orbi sufletește. Voi nici acum nu vedeți că Dumnezeu a coborât în mijlocul vostru? Sunteți martori de atâta vreme la minunile Lui, i-ați sorbit de pe buze cuvinte ale înțelepciunii divine și tot vă îndoiiți. De ce nu pricepeți că un semen al vostru nu poate fi ceea ce este Iisus?

Într'atât sunteți de departe de Dumnezeu și faptele lui, încât sunteți condamnați a vă sfârși în necredință. Nu-l înțelegeți, fiindcă numai credința e pătrunsă de lumina adevărilor transcendente.

Iată slăbănogul nu-i deloc uimit. Dimpotrivă pe buze îi înflorește zâmbetul fericirii. A auzit cuvintele mângăitoare, mai mult decât atât, — simte mângăerea. A nădăduit însănătoșirea trupeză, a obținut un bun superior, sănătatea sufletească. Ca nimeni altul din cei prezenți știe ce însemnează chinul lăuntric pentru păcate. De câte ori în nopțile de veghe nu i-au defilat acestea în toată urâțenia lor turburându-i sufletul. A suferit din cauza durerilor trupeză, dar eră îngrozit de durerile păcatelor. De câte ori n-a rostit rugă pline de căldura ceriului, ca să-l deslege de suferință.

Acum e deslegat. Slăbiciunea trupeză nu-l mai măneste. Nici nu-l mai poate împiedeca să fie fericit.

Mântuitorul însă pe nimeni n'a miluit de jumătate. Slăbănogul a meritat prin câință iertarea păcatelor, merită și sănătatea trupeză. A fost adus pe patul suferinței, se va întoarce pe picioarele sale.

E necesară noua acțiune minunată și pentru

ortodox cu toată căldura inimii mele.

Răspunde P. S. Episcop *Nicolae Colan* cu acelaș talent de improvizație și de elocință, care a fost una din marile surprize ce-au impresionat pe toți câți l-au ascultat în aceste două zile de încordare cerebrală. Prea Sfințitului Episcop Hossu care a accentuat din nou dragostea de care noi doi trebuie să fim călăuziți, îi răspund — zice noul arhipător — cu aceeaș căldură a sufletului:

„Eu ți-s frate tu-mi ești frate
În noi doi un suflet bate“.

Această credință îmi va fi făclia, ce va lumina cărarea vieții mele. Hristos nu s'a împărțit, ca să-l slujim pe căi diferite.

El o să trimită binecuvântările lui asupra noastră, ca astfel de câte ori neamul ne va chema în slujba sa, amândoi să răspundem în acelaș suflet, împreună cu credincioșii încredințați purtării noastre de grijă. Așa să ne ajute Dumnezeu.

În entuziasmul nemărginit al oaspeților, cei trei Ierarhi s'au îmbrățișat din nou.

Corul teologilor, — secundat de sala întregă — a cântat ultima strofă din *Deșteaptă-te Române* și rugăciunea „*Cu noi este Dumnezeu*“.

Eră e încheiere minunată, vrednică de măreția serbărilor, închinată noului Episcop al citoriei lui Ștefan cel mare și sfânt.

Ortodoxismul ardelean în creștere.

A fi preot însemnează a fi nobil din naștere, adică dotat cu un real talent etic. Iar a te ridică pe treptele cele mai înalte ale ierarhiei bisericești însemnează, că faci parte din aristocrația sufletească a întregii generații cu care ai venit pe pământ, — a zis oarecând dl prof. S. Mehedintzi.

Așa dar, e un imperativ al vremii ca cei „aleși“ spre a sta pildă în fața întregului lor neam, să fie crescuți ei înșiși într'o atmosferă de înaltă distincțiune sufletească. Numai așa putem înțelege cuvintele Sf. Apostol Pavel: „De dorește cineva episcopie, bun lucru dorește, dar episcopul trebuie să fie fără de prihană, întreg la minte, cucernic, învățator, blând, nesfadnic.“

Numai acela, a cărui personalitate întrunește aceste virtuți, poate să fie apărătorul adevărilor vecinice, imutabile. Iar credința fermă în adevărul Bisericii, poate să te facă nebun pentru Hristos și numai atunci vei putea fi stânca, de care toate rățăcirile se lovesc și se vor depărta neputincioase.

Numai acela, poate apăra cu toată tăria dreptul integral al fiecărui suflet ce păstorește, de a se mântui, prin Biserică și prin Hristos.

Dar a fi adevărat slujitor al lui Iisus Hristos însemnează nu numai a mărturisi unele principii ale credinței, a te conforma unor principii de morală date de Mântuitorul, ci însemnează a te predă cu totul în slujba lui Iisus și a te sacrifica cu totul pentru El.¹⁾

A te sacrifica și a-ți da viața pentru Hristos și pentru omenirea întreagă însemnează a iubi. — Iar a iubi pe Hristos și pe aproapele, însemnează a aplica legea supremă, fundamentul creștinismului.

Numai acela, în sufletul căruia sălășluște această lege divină, va fi pătruns de *duhul iertării*, care va garanța pacea, liniștea și fericirea pe pământ.

Astăzi, pentru refacerea vieții morale, pentru a aduce pe cei rățăciți pe calea mântuirii, tocmai de pătrunderea adevărilor eterne, de viață

¹⁾ „Revista Teologică“ anul XX, p. 66.

necredința celor ce s'au răsvrătit. Nici un mijloc nu-i neglijat de Hristos pentru a câștiga sufletele pentru mântuire. Acestora trebuie să le arate că n'a vorbit hulă iertând păcatele. N'a vorbit din inconștiență și mândrie, ci satisfăcând cererile unui credincios în ordinea importanței lor.

Spre aceștia îndreptându-și privirea continuă: „Ce credeți voi că e mai ușor — a zice cuiva: iartă-ți-se păcatele; sau a zice, i-ați patul și umblă?“

Astfel se pune în față toată goliciunea judecății lor întunecate. Se dă un avertisment tăios pentru atitudinea lor pripită, doveditoare de rea credință. Căci nu realitatea a format concepția lor despre Iisus, ci ideile preconceptuate și absolut false despre personalitatea lui Messia.

Pe acelaș ton dojenitor continuă: „Pentruca să știți că fiul omului are putere pe pământ, să ierte păcatele, zice acestuia: „scoală-te i-ați patul și du-te la casa ta.“

Bolnavul s'a sculat și mulțumind a părăsit pe Mântuitorul.

Au înțeles și necredincioșii măreția minunii lăsându-se întorși din drumul rățăcirii. Nu ni se spune. Un lucru știm: majoritatea covârșitoare a celor ce au văzut preamărea pe Dumnezeu.

Evenimentul descris de evangeliști, în ansamblul lui pentru noi este un puternic argument de credință în natura divină a lui Isus. Privit în componentele lui însă, ne oferă și importante adevăruri. Pentru zilele noastre demn de reținut este în special cel exprimat în cuvintele adresate de Isus bolnavului: „Mângăe-te păcatele tale îți sunt iertate.“

Mângăerea absolută rezultă numai din curățirea de păcate. Iată ce nu știm noi toți câți din zori până în noapte ne străduim, după aur și argint, comoditate, mărime și putere. Iată ce nu știe lumea modernă, care în mândria descoperirilor ei crede că urmează drumul fericirii. Și vai cât se înșeală. Poate fi fericire în ciuda tuturor străduințelor, când păcatul roade ca un vierme la clădirea vieții noastre deșarte? Unde e păcat, e și mânia ceriului. Iar mânia, mânia revarsă pe Pământ. Poate pământul sfida ceriul. Poate omul disprețuie legea adânci ale rosturilor lui în lume? Au doară s'a putut clădi turnul Babel care să înfrunte pedeapsa divină?

E nebunie a cugeta viața modernă neînfricată de păcat, ducând la fericire.

O, fericire — ce ideal frumos, dar cât de

sfințită, de evlavie, de dragostea lui Hristos, avem trebuință. Cel ce se identifică cu Hristos, e aproape de El, e aproape de Dumnezeu. Acela face parte din ierarhia cerească. Așa ar trebui să fie „preotul un inger al satului iar vlădica arhanghelul unui colț de țară“, după cum ne-a spus P. S. Sa păr. *Nicolae Colan*, la alegerea de Episcop.

Fără îndoială, că prin cei doi tineri Episcopi dela Cluj și Oradea, ortodoxismul va crește în sens vertical și orizontal. În sens *vertical*, în sus, spre sferele înalte ale divinului, fiind religiuena prin excelență a spiritualității; în jos, până în cele mai adânci conștiinți ale oamenilor, for-

mând caractere creștine, singurele creatoare de adevărată ordine și armonie socială. Iar în sens *orizontal*, ortodoxismul va cuprinde treptat întreg patrimoniul național ca „toți să fim una, precum și Hristos este unul.“ (Ioan 17).

P. S. S. Păr. Episcop *Nicolae Colan*, pe care L-am așteptat cu dor să urce scaunul vlădicesc, îi vom dărui întreg sufletul nostru tineresc, pentru ca alături de atâtea forțe alese clericale și mirene, Eparhia să prospereze în duhul tradițiilor frumoase ce s'au creat aici. Acest duh al ortodoxiei să vibreze în simfonii divine în măreața catedrală din Cluj și în toate Bisericile noastre eparhiale.

NICOLAE ONIȚIU, profesor.

Concertul religios din Catedrală.

Ziarul local „*Deutsche Zeitung*“, scrie în Nr. său din 22 Iunie următoarele rânduri elogioase, despre concertul dat de corul mixt al Episcopiei noastre:

„La 10 Mai a. c. corul mixt al Episcopiei, cu concursul corului Academiei de muzică și al Școlii normale de învățătoare, a dat un concert religios în catedrala ortodoxă de aici. Programul a oferit exclusiv opere ale distinsului compozitor și director al Academiei de muzică de aici A. Bena, care a și dirijat concertul. A. Bena s'a dovedit în aceste opere ca un mare maestru al muzicii corale. În timpul mai nou mulți compozitori au introdus în muzica bisericească motive lumești, prin ceea ce firește, aceasta suferă. Din fericire mai există maștri, cari au rămas pe drumul consacrat al stilului bisericesc, și dintr'aceștia face parte A. Bena, a cărui muzică religioasă — cu spiritul în lumea ideilor lui Bach — deșteaptă în noi un adânc sentiment religios și ne transportă în sferele suprapământesti ale divinității mistice.

Primele două numere ale concertului au fost părți din liturghii, de un caracter precis; ele au de scop să ne introducă în misticismul ser-

viciului liturgic. Părțile executate din liturghia a treia ni s'au prezentat ca un mozaic, dar totuși s'au încheat într'o unitate armonică; ele, în tot cazul au impus tinerelor forțe ale Școlii normale apreciable dificultăți tehnice, cari însă au fost învinse cu o mare siguranță și frumusețe desăvârșită.

O capodoperă de o impresie zguduitoare a fost imnul din Liturghia I: „Pre tine te laudăm“, cântat de corul mixt al Academiei. El este scris în spiritul lui Bach; în el prevalează momentul patetic. Bena lucrează aici în linii mari, clare; din adâncul sufletului izvorește conștiința de biruință a artistului, în căutarea și aflarea lui Dumnezeu. Ca un fel de complectare urmează apoi „Sfânt“ (asemenea din Liturghia I), care e de construcție cu mult mai complicată: după o introducere în formă de coral, urmează un fugato și pe urmă „Bine e cuvântat“ ca fugă dublă.

Impunător în construcție și executare a fost punctul ultim al concertului: „Împărate ceresc“, cântat de 3 coruri: corul principal (corul mixt al Episcopiei); coruri secundare: corul femeiesc și cel bărbătesc al Academiei. Această operă corală splen-

greșit înțeles. Câte drumuri s'au pornit spre tine, în realitate unul singur te ajunge, e drumul vieții imaculate — lumina din lumina dumnezeirii.

Păcatul îți schimonosește figura. Te urăște că nu se poate apropia de tine.

Mângăerea vestită de Hristos bolnavului este fericirea ajunsă prin iertarea păcatelor.

Aceasta-i fericirea reală și unică. Spre ea numai prin căință — căința izvorâtă din credința în Dumnezeu și îndurarea lui față de noi. Căința căutați-o voi oameni, căința citită de Mântuitorul în sufletul slăbănogului, și toate se vor adăuga vouă.

Căința este piatra prețioasă a sufletului apreciată de Dumnezeu.

Căci dacă om lipsit de păcat nu este, căința este arma menită a-l învinge. Căința să ne mână pași la Hristos, ca și noi să obținem mângăerea iertării. El este și azi activ. Lucrează prin darul său activ în sf. taină a mărturisirii.

Hristos ne poruncește înțelegeți și trăiți adevărul: căința în mărturisire este temeiul fericirii.

Prof. Dr. L. G. MUNTEANU

didă ne arată în fine pe maestru în adevărata sa mărimă prin stăpânirea stilului polifonic. Totul ne produce impresia unui flux și reflux, cu un efect suitor și coborător. Aproape de sfârșit ajunge la apogeu, după care apoi începe a se liniști în sentimentul unei fericite uniuni cu Dumnezeu.

A. Bena a dovedit în aceste lucrări un talent rar și trebuie să se simtă fericit, că a reușit să formeze și să desăvârșască asemenea coruri,

cari au devenit cel mai subtil interpret al artei sale pretențioase.

Ridicarea omenirii decadente iarăși în sfere mai curate, mai sublimă, o poate îndeplini numai sentimentul religios și unul din cei mai puternici factori ai săi este tocmai cântul religios. Ceea ce a realizat A. Bena în direcția aceasta nu este numai artă, ci constituie o valoare culturală și națională de primul rang. *Dr. Fr. Lang*“.

INFORMAȚIUNI

În cursul vacanței de vară Iulie și August, revista noastră va ieși numai de 2 ori pe lună. Numărul următor apare la 19 Iulie c.

Primirea I. P. S. Patriarh Miron la Londra. Cum eră de prevăzut, I. P. S. Patriarh Miron a avut una din cele mai impresionante primiri în capitala Angliei. La sosirea în gară îl așteptau reprezentanții autorităților bisericești și civile. Corul întonă în latinește „Mulți ani trăiască”, iar publicul ce venise să-l întâmpine l-a aclamat îndelung. Conducătorul Westminster Abbey, I. P. S. Patriarh a făcut o rugăciune în românește la mormântul soldatului necunoscut, de unde s'a dus — într'un alaiu solemn — la palatul arhiepiscopului de Canterbury, al cărui oaspe este. A doua zi a asistat la slujba din catedrala ortodoxă Sf. Sofia, unde a rostit o cuvântare, binecuvântând pe Regele Eduard VIII. și poporul englez. La dejunul oferit de Episcopul de Fulham, acesta a spus: „nimeni nu reprezintă printre noi poporul român mai bine decât sancțitatea Voastră. Prietenia dintre popoarele noastre este un bun prețios pentru pace. Am fost în România și mi-am dat seama de sentimentele calde și de dorința de pace a poporului român”. La dejunul de gală dat de Legațiunea noastră din Londra în onoarea I. P. S. Patriarh, au luat parte șefii Bisericii anglicane și numeroase personalități din lumea politică, culturală și financiară. Camera Lorzilor a oferit și ea un ceaiu I. P. S. Patriarh, iar Uniunea bisericilor engleze a organizat un dineu. Însoțit de arhiepiscopul de Cantebury a luat parte la serviciul divin din catedrala sf. Paul cu ocazia centenarului Universității din Londra, la care au venit delegați din lumea întreagă.

Peste tot conducătorului spiritual al Românilor, i se arată cea mai mare simpatie. Suntem siguri că prietenia noastră cu Anglia câștigă enorm prin vizita I. P. S. Patriarh, fără a mai vorbi de apropierea norocoasă dintre Biserica ortodoxă și cea anglicană.

O donație importantă pentru Catedrală. Praznicul înscăunării P. Sf. nostru Episcop Nicolae a stârnit valuri de bucurie printre toți fiii credincioși ai Eparhiei. O expresiune concretă a acestor simțăminte s'a produs chiar în ziua memorabilă a serbărilor, printr'o donațiune însemnată. Ea vine din partea soc. *Industria Sârmei*, care a votat suma de 50.000 Lei, cu scopul de a se folosi pentru pictura Catedralei. Cu aceeași destinație au mai dăruit câte 5000 Lei dl Eugen Beșă, director general al Industriei Sârmei și dl Dr. Al. Dragomir, membru în Consiliul de administrație. În total 60.000 Lei, dăruți din indemnul generos și dragostea de Biserică a celor doi distinși fruntași ai ortodoxiei ardelenice. P. S. Episcop Nicolae profund mișcat de acest act de jertfă, a mulțumit călduros celor ce au avut inspirația să-l facă tocmai în cea dintâi zi de păstorire a P. S. Sale. Un semn de bun augur, vrednic de reținut.

Rezultatul examenelor generale la Academia teologică. Au prestat în sesiunea Iunie 1936 examenul I. general studenții: Vasile Hodoș, Arghir Oprea și Aurel Puia „aprobați cu laudă”; Nicolae Coman „aprobat”. *Examenul II. general:* Candin Anca, Teodor Ciceu, Septimia Coman, Ileana Gherman, Ion Pop, Ion Roman, Vasile Ștefănescu și Petre Timișan „aprobați cu mare laudă”. Mihail Bartoș, Iosif Florea, Virgil Guțiu, Viorel Bodea, Racolți Vasile, Constantin Brișan, Emil Colceriu, Ioan Fărcaș, Traian Mocan și Ioan Pinteș „aprobați cu laudă”. Emil Androne și Gheorghe Pavel „aprobat”.

Noul Episcop reformat. Marți în 30 Iunie a. c. a avut loc în Cluj alegerea episcopului reformat, pe urma demisiei dlui Al. Makkai, plecat la Budapesta. Adunarea generală, condusă de președintele mirean contele Artur Teleki, a ales cu unanimitate pe dl Ioan Vászrhelyi, care îndeplinise până aci funcțiunea de locțiitor episcopesc. — Ținem să se știe, că noul ales avusese și demnitatea de vice-președinte al partidului maghiar, la care probabil că va renunța acum.

Critici deplasate. Abia a ieșit de sub tipar noua ediție a sfintei Scripturi, și anumiți critici au și por-

nit să condamne limba în care ea este tradusă. N'avem încă la îndemână nici un exemplar, spre a ne da seama de observațiile, ce ni se par deplasate, ale dlui T. Pisani. O lucrare atât de monumentală nu trebuie primită cu asemenea procese de amănunte. Greșeli vor fi de sigur, dar până la ele am prefera să se vadă însăși importanța culturală istorică a operei realizate. E ceea ce uită prea ușor, unii critici grăbiți.

BIBLIOGRAFIE

Viața Ilustrată. An. III. Nr. 7, pe luna Iulie 1936. Director: Nicolae Colan Episcopul Clujului.

Este cel din urmă număr apărut la Sibiu, pe care-l părăsește deodată cu mutarea ilustrului ei director la Cluj. În articolul prim „Ne mutăm” P. S. Episcop Nicolae, luându-și rămas bun dela împreună lucrătorii literari și tehnici din Sibiu, nădăjduiește că aici, revista își va spori și oastea colaboratorilor și numărul paginilor. Ne mutăm la Cluj — încheie Preasfințitul — cu neîmpuținată râvnă și cu statornică credință în izbânda apostolatului nostru. Doamne al puterilor, fi cu noi”.

În acest număr mai semnează dd. A. Nanu, Minunea Sf. Apostol Pavel; P. Possa, Acelaș om (poezie); Dr. E. Dobrotă, Mormântul lui Mihnea Vodă cel rău; Gh. Noveanu, Frângurele (poezie); Dr. Gh. Preda, Desechilibre sufletești; Mircea Alexiu, Ora de germană; Dafna Blagajana, Noapte (poezie); Dr. E. Nicoară, Și eu am fost la Maglavit; Pr. Il. Felea, Primejdia unei prăpăstii; Ax. Creangă, Cu prilejul eclipsei de soare; A. Carpatinu, Noapte tristă (poezie); Dr. E. Dobrotă, Prin țările apusene; Gr. T. Marcu, Noi te-om urmă unde! Cronici literare scrise de I. Faur, P. Draghiciu, L. B., Il. Felea; Cronica internă de D. Călugăr; Colțul gospodinei și Viața veselă.

Și acest număr are ilustrații bogate și de actualitate.

Recomandăm revista călduros tuturor familiilor românești. Abonamentul anual 200 Lei. Redacția și administrația: Episcopia ortodoxă Cluj.

Consiliul Eparhial ort. rom. Cluj.

Nr. 4001—1936.

CIRCULARĂ

către Onor. preoțime din Eparhie.

Deoarece Muzeul militar și-a propus crearea unei secțiuni în care să se vadă aportul, pe care preoții noștri, foști mobilizați, l-au adus în timpul războiului, — la dispoziția On. Minister al Apărării Naționale, — cu onoare invităm On. Preoțime vizată aci să ne trimită în termen de 30 zile:

1. Fotografiiile preoților mobilizați, cari au murit în timpul războiului.
2. Memorii cari să povestească evenimente mărețe ce stau în strânsă legătură cu faptele preoților mobilizați, cari au fost distinși în timpul războiului.

3. Obiecte ce au aparținut preoților mobilizați, cari s'au distins în timpul războiului.

Ori ce fel de fotografii, schițe, desene sau picturi cari mărturisesc activitatea preoților mobilizați în cele trei campanii: 1877—1878, 1913 și 1916—1919.

Cluj, la 22 Iunie 1936.

Consiliul eparhial

Nr. 3269/1936.

Comunicat oficial.

On. Miniser al cultelor cu adresa Nr. 74120/1936 ne comunică spre știre adresa Nr. 1607 a On. Minister al Afacerilor străine după cum urmează:

„Din Înalt ordin Mareșalul Curții Regale cu adresa sa Nr. 630/1936, roagă să se comunice tuturor persoanelor decorate cu ordine și medalii străine, că pentru portul lor vor trebui să ceară cuvenita autorizațiune prin Ministerul Afacerilor Străine. Avem onoare a Vă aduce la cunoștință cele de mai sus și Vă rugăm din partea Domnului Prim Ministru să binevoiți a dispune ce veți crede de cuviință pentru executarea acestui Înalt Ordin, în ce privește pe Departamentul Domniei Voastre”.

Cluj, la 10 Iunie 1936.

Consiliul eparhial.

Nr. 4000—1936.

CIRCULARĂ

către toate oficiile protopopești și parohiale din Eparhia Clujului.

Cu referire la circulara noastră Nr. 2787/1936, publicată în „Renașterea” Nr. 24 din 14 Iunie c., comunicăm spre știre și adresa Onor. Minister de Industrie și Comerț Nr. 409, după cum urmează.

„În conformitate cu dispozițiunile Jurnalului Consiliului de Miniștri cu Nr. 588 din 23 Martie 1936, avem onoare a Vă ruga, să binevoiți a da dispozițiuni serviciilor Dv. din administrația centrală și exterioară să ia notă, că pentru maculatura ce, eventual, o au de vândut, să primească din partea oficiului de vânzare de hârtie produsă în țară, numai suma de Lei 0.50 per Kgr., rămânând ca suma de Lei 0.35 per Kgr., fixată pentru fiecare din cele 2 Societăți, să li se achite direct de oficiu.”

Cluj, la 17 Iunie 1936.

Consiliul eparhial.

Nr. 120—1936.

(20) 1—1

Licitație minuendă.

Consiliul parohial ort. rom. din comuna Gălpăia jud. Sălaj, dă în întreprindere pe cale de licitație minuendă *pictarea iconostasului și a bisericii întregi* și invită pe cei interesați, ca până la 15 Iulie a. c. ora 9, să-și înainteze Consiliului parohial ofertele — însoțite de devize — închise și sigilate.

Licitația se va ține în aceeași zi la orele 11.

Consiliul își rezervă dreptul de a încredința pictarea iconostasului și a bisericii, fără considerare la prețuri și condiții, aceluia dintre ofertanți, care va prezenta mai multă garanție și soliditate.

Epitropia nu suportă spese de nici o numire în legătură cu licitația de față.

Gălpăia, 1 Iulie 1936.

Preș.: G. Câmpeanu, Vasile Groza,
preot-paroh. epitrop I.

Nr. 241—1936. „Văzut.” Unguraș, 2 Iulie 1936. I. Ghiurișan, prot.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.